

СВЕТИ МЪЧЕНИК ЛУКИЛИАН И С НЕГО ЧЕТИРИ МОМЦИ: КЛАВДИЙ, ИПАТИЙ, ПАВЕЛ И ДИОНИСИЙ, СВЕТА ДЕВИЦА ПАВЛА

Св. мъченик Лукилиан до старост бил идолски жрец. Но Господ Бог, Който на всички предлага спасение, му дал да разбере истината. Той разбрал пустота на идолите, на които служил толкова много години и повярвал в Христа. Вече в преклонни години се възродил за нов живот чрез благодатта на Господа Исуса Христа и приел свето кръщение. От цялата се душа и с всички мисли той се предал на християнското учение. Изпълнил се с пламенна любов към Господа и без страх проповядвал на елини и юдеи за възкръсналия Христос. Това било в град Никодимия, когато езичниците жестоко гонели християните. Лукилиан бил обвинен пред държавната власт, че с проповедта си подкопава устоите на държавата и се явява като развартител на народа. Жестоко изтезавали стареца и след това го затворили в тъмница.

По същото време там били затворени четири момци: Клавдий, Ипатий, Павел и Дионисий, обвинени, че изповядват вярата Христова. Те се зараждали, като видели Лукилиан. Всички заедно прекарвали дните и нощите в беседи за Бога и в пламенна молитва, като се готвели за священо мъченичество.

След известно време те били изправени на съд и тук проявили непоколебимост в християнските си убеждения и твърдост във вярата. Те били предадени на нови изтезания, но Господ по чудесен начин показал Своята сила и благодат. По-късно те били изпратени

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

във Византион, където били осъдени на смърт: четирите момци били убити с меч, а светият старец Лукилиан бил разпнат на кръст.

Към лика на тези свети мъченици се причислява и девойката Павла. Сираче от детинство, тя се посветила на служба на бедните и страдащите: извършвала милосърдни дела, посещавала тъмници, утешавала с помощта си измъчваните християни и превързвала техните рани. По такъв начин тя служила и на св. Лукилиан и другарите му, и присъствала при техните страдания, като в сърцето си молела Бога да подкрепи Своите служители. Тя отишла подир тях в гр. Византион и след мъченическата им смърт погребала телата им. По-късно свети Павла се върнала в Никодимия, гдето продължавала – както и по-рано – да служи на Господа с милосърдни дела в лицето на по-малките Негови братя.

Скоро езическите власти узнали за нейната дейност в духа на християнското учение и управителят я подложил на страшни изтезания. Ангел Божий я подкрепял във време на мъченията и Божията благодат поддържала несломим духа на девойката при нейните страдания. Най-после тя била отправена във Византион, където била посечена с меч.

© Жития на светииите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).